

کورته چیرک / گفتوگی چایخانن. . رسو بختیار

مرقکان بته واوی گه اون، وک پشتر نیی، کاتک لچایخانن دابنیشیت گوته لله هندک چیرکی سرنجاکش ب، پشتر، مبهستم لپشتر سانی نه و د تا دووه زار، گوته لله هندک بابته خش ده بو.

دیگوت: عوسمان چووم و گوند و دهاته کانی خمان خرمانم بینی، سیر هه ر وک خیانن هیچ نه گه اون، و کجاران پیاون لپشت یکن، کس ناوهر زفریان په ببا، چووم ناو باخکان ببه استی خشبوو، شووتی سوز سوز بوو، یه کس ل به کی کرد م و، چقه ی کم هه نا دوو کرتی کرد، ببه استی بته تام بوو، ئه ستاش تامی لته زما نمدا ی، ئاخ چن بچم و، ئه و مندا نه فوری شار بوون، کس نایته.

یه ککی دیکه هه یید دای و: منیش وک ته زه حزم لله گوند، د م و لم جه ناجی شار رزگارم ب، شار ئه می کوشت هه مووی کردین ب کرکار و فرمانه، ببه استی کاته ئه و ببه یوهر رزاکرانن ده بینم، وا ده زانم پاری ئه م هه رم و عهراق هه مووی ئه و ده یخوا. کچی گفتوگی ئه ستایی نه و چایخانن کان ئه و ئاسمان جودای. هه ر ئه و عوسمانی پشتر باسمان کرد، باس ل قیلا و کچی جوان و مدهیل ده کات.

کاتک عوسمان ده ته چایخانن به ناو هاو یه کانی هه ده ستنه و، کاک عوسمان وهر ئه ر، من ده چم ئه و.

عوسمان وک ئه و یه ل باب و با پیرانی و موک و مای به ما به ته و، به برادره نزیکه کی ده: ئه و چیه و تووشی منت کرد، زه کله ره ق، به نام هه ر سه ده فته ده لارم لیه قازانج کرد، جاره کی دیکه، ئه و شکو اته نام به م نه ر، و سه سی کردم، وا ده زانن خه کی نه نه، نه ندن چیه، ده توانم لایه کی نه ندن بکم.

هاو یه کی: وازی له بده، به پته ئه نو یه کمان جیتکرد؟ عوسمان: خه م م خه، و به ره نه نام لم پته ئه ده دوو ملیه ده ده ار قازانجمان. له و ش گه، به مانگی داهاتوو پته ئه کی دیکه هه ی، هه مووی ته خا و نه داری بکه، خته ده زانی، زه سه رقا م، ئه و به دیاری به.

هه ر له نه و چایخانن یه دا، یه ک ب یه ک مجاره له و چایخانن ده بیندر، سه او ده کا، چه ند ک سه ک سه او کی و ده رده گر نه و، یه کس ده ده ن: شه ر ئه و ته یی، ده زانین له نه مانپایی، ئه هه واته

چٔ نهٔ؟

شٔرو: هٔ وأم چٔن بٔ، خٔزانٔ كٔم لٔم جيا بٔؤ، كؤٔ گٔورٔ كٔشم قسٔم
لٔگٔٔ ناكات، كچٔ بچووكٔ كٔشم تٔم نٔ يانزدهٔ سأٔ لٔگٔٔ
دايكئ تٔ، بٔٔام كٔس قسٔم لٔگٔٔ ناكات.